

Borgmester Thomas Gyldal Petersen

Sendt via e-mail til: borgmester@herlev.dk

Landsforeningen LEV
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696
lev@lev.dk
www.lev.dk

Den 7. april 2015

D.nr. 1451-037

Sagsbeh. Thomas Gruber

Vedr.: Herlev Kommunes forvaltning af serviceniveau vedr. tilbud efter servicelovens § 103 og 104

Kære Thomas Gyldal Petersen

Jeg har erfaret, at Herlev Kommune har fastsat et nyt serviceniveau for henholdsvis aktivitets- og samværstilbud efter Servicelovens § 104 og beskyttet beskæftigelse efter § 103. Dette serviceniveau – og især Herlev Kommunes forvaltning af det i praksis – giver anledning til stor bekymring hos mig.

Min bekymring handler først og fremmest om de sårbare borgere, som bærer de konkrete konsekvenser i form af forringede muligheder for en meningsfuld hverdag med aktiviteter og beskæftigelse. Disse konsekvenser formoder jeg, at man fra politisk side så i øjnene, da serviceniveauet blev fastlagt. Jeg kan dermed med stor beklagelse konstatere, at Herlev Kommune tilsyneladende synes, at det er rimeligt at forringe denne gruppe borgeres helt grundlæggende vilkår.

Jeg finder det alarmerende, at Herlev Kommune nærmest ser ud til at spekulere i, at stærkt handicappede borgere ofte har meget svage – eller reelt helt fraværende – forudsætninger for at sikre deres egne rettigheder i forhold til kommunale myndighedsafgørelser på socialområdet.

Som led i implementeringen af det nye serviceniveau udsendte Herlev Kommune således et stort antal afgørelser til de berørte borgere. Mange – men langt fra alle - af disse afgørelser blev anket, og efter klagebehandlingen, har Ankestyrelsen underkendt kommunen i over 60 pct. af sagerne.

Trods denne ekstremt høje fejlprocent nægter Herlev Kommune at foretage en fornyet sagsbehandling af samtlige afgørelser. Genbehandling vil angiveligt kun ske i forhold til de sager, hvor Ankestyrelsen har været involveret og hvor kommunen således er pålagt at gøre det.

Dette er kritisabelt, idet der er al mulig grund til at antage, at der blandt de ikke-ankede afgørelser er et tilsvarende højt antal fejlagtige afgørelser. Vi kan således antage, at årsagen til, at borgerne ikke har klaget, i mange tilfælde skal findes i de pågældendes handicap snarere end i enighed i afgørelsen. Det er således de pågældendes funktionsnedsættelser, som reelt bliver afgørende for deres retssikkerhed. Målgruppen for beskyttet beskæftigelse efter § 103 samt aktivitets- og samværstilbud efter § 104 er generelt karakteriseret ved at have omfattende og indgribende funktionsnedsættelser, og dermed typisk også svage forudsætninger for at værges sig mod den type uansvarlig myndighedsadfærd, som vi synes at være vidne til her.

Jeg finder det uanstændigt, at Herlev Kommune ikke på eget initiativ straks tog effektive initiativer, der kunne rette op på denne handicapbetingede ulighed i retssikkerhed.

Det er problematisk – og med stor sandsynlighed også klart lovstridigt – at Herlev Kommune kun har truffet korrekte afgørelser i lidt over 30 pct. af de sager, som er anket til Ankestyrelsen. En fejlprocent på hele 67 pct. udgør en fundamental trussel mod borgernes retssikkerhed – og er ikke værdigt for en ansvarlig offentlig myndighed. En udtalelse fra Statsforvaltningen Midtjylland i 2012 angiver således eksempelvis, at en fejlprocent på 30 ikke er lovlig.

Jeg har derfor valgt at fremsende en kopi af denne henvendelse til Kommunesynet ved Statsforvaltningen, med en opfordring til at overveje en tilsynssag mod Herlev Kommune i denne forbindelse. Jeg har ligeledes sendt en kopi af brevet til Socialminister Manu Sareen, idet jeg gerne ser en tilkendegivelse fra ministerens side på om han finder, at retstilstanden for mennesker med udviklingshæmning er betryggende, når kommunale myndigheder agerer som det blandt andet er tilfældet i Herlev.

Det ulykkelige ved hele denne sag er, at Herlev Kommune nærmest har garanti for at komme ud som sejrherre uanset forløbets udfald. Og de berørte borgere har en lignende garanti. Men det er en garanti for at blive taberne.

Selv når Herlev Kommune underkendes i Ankestyrelsen, og selv hvis der skulle komme kritik fra Statsforvaltningen – så kan Herlev Kommune læne sig trygt tilbage i sikker forvisning om, at kommunen beholder den besparelse, som er opnået som følge af de mange forkerte afgørelser i ankeperioden. Skulle Statsforvaltningen nå frem til at udtale kritik af Herlev Kommune i denne sag, så træder det samme princip i kraft: Herlev Kommune skal måske nok beklage og love bod og bedring, men fordi der er tale om såkaldte naturalieydelse, så beholder kommunen den økonomiske gevinst ved hele manøvren – uanset, at gevinsten er opnået via en lovstridig praksis.

De berørte borgere derimod er sikre på at tabe. De får måske genoprettet deres aktivitets- og samværstilbud eller deres beskæftigelsestilbud. Men perioden, hvor de har været underlagt Herlev Kommunes formentligt lovstridige praksis, er tabt for altid med helt konkrete konsekvenser for borgerne. Jeg har således meldinger fra pårørende til flere af de berørte borgere, som fortæller hvordan forringelsen af aktivitets- og samværstilbud/beskæftigelsestilbud har haft store negative konsekvenser for borgernes psyke og trivsel.

Jeg tvivler på, at den generelle kommunale ansvarsfritagelse (jf. ovenstående) styrker Herlev Kommunes tilbøjelighed til at følge gældende lovgivning og yde borgerne en rimelig retssikkerhed. Jeg tvivler i øvrigt også på, at det medvirker til at forbedre sårbare borgere og deres pårørendes tillid til kommunale myndigheder.

Derfor skal jeg afslutningsvis opfordre dig og det øvrige byråd i Herlev til at tage politisk stilling til, om det virkelig er denne form for behandling af mennesker med udviklingshæmning som Herlev Kommune vil være kendt for – både når det gælder de konkrete tilbud, som de ydes for at få en meningsfuld hverdag – og når det gælder retssikkerheden for borgere med ekstraordinært svage eller ingen forudsætninger for at klage over kommunens afgørelse.

Med venlig hilsen

Syster Kristensen
Landsformand

Brevet er d.d. sendt i kopi til Statsforvaltningen og socialminister Manu Sareen samt offentliggjort på lev.dk